

УРБОЕКОНОМІКА. ПРОБЛЕМИ СИНЕРГІЗМА І ДИВЕРСИФІКАЦІЇ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ОПТИМАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ СТРУКТУР ЖКГ ТА БУДІВНИЦТВА УКРАЇНИ

ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Білецька М.І.

Науковий керівник – Соболєва Г.Г., канд. екон. наук, доцент

Сьогодні одним із важливих питань є удосконалення підходів щодо визначення інвестиційної привабливості підприємства й розроблення діючого механізму оцінки привабливості об'єкта інвестування. На даний час, не існує єдиного підходу до оцінки інвестиційної привабливості підприємства. Кожен інвестор обирає той, який відповідає цілям інвестування. У сучасній економічній літературі існує велика кількість підходів. Тому постає питання їх систематизації та пошуку найбільш оптимального для оцінки інвестиційної привабливості підприємств.

Статистичний підхід базується на аналізі фактичних статистичних даних стосовно надходження інвестицій і ґрунтується на припущенні, що високий рівень визначених показників свідчить про високу інвестиційну привабливість економіки. Але слід враховувати, що метод носить формалізований характер і базується на конкретних соціально-економічних показниках. Окрім того, статистичний підхід дозволяє врахувати лише факт надходження інвестицій і не враховує багатьох факторів, що приймаються інвесторами до уваги.

Експертний підхід спирається на оцінки експертів і полягає в експертній оцінці різноманітних показників розвитку: експерт з власних міркувань і власного досвіду обирає найбільш важливі показники, аналізує їх динаміку розвитку та формує висновки стосовно інвестиційного клімату. Варто зазначити, що до цього методу найчастіше звертаються іноземні інвестори. Перевагою використання даного підходу є можливість адаптації показників і факторів, що вивчаються для потреб конкретних інвесторів або поглиблений аналіз привабливості певних галузей. Водночас до суттєвих недоліків використання методу експертних оцінок слід віднести суб'єктивність оцінки та залежність висновків від позицій експерта.

Рейтинговий підхід включає в себе два різновиди – рейтинговий-аналітичний підхід та рейтинговий підхід на основі опитувань. Рейтинговий-аналітичний метод полягає в аналізі різних аспектів розвитку економіки, формуванні на їхній основі аналітичних показників, подальшого їх групування та консолідації і формуванні інтегрального показника, за яким будується рейтинг країни і визначається її позиція в рейтингу. До переваг цього підходу відносять простоту використання та зручність інтерпретації результатів, а недоліками його є значна залежність від макроекономічних показників; непрозорість показників, що групуються; відсутність врахування регіональної специфіки. У результаті отримане значення рейтингу лише вказує на місце національної економіки в рейтингу, але нічого не говорить про галузеву специфіку регіону і пріоритетні напрямки інвестицій.

Наступний підхід, який ми проаналізували, заснований на виявленні головного, основоположного чинника, який однозначно визначає інвестиційну привабливість підприємства. В якості такого фактора може бути динаміка виручки і прибутку, імідж об'єкта інвестування і т. д. Приваблює він універсальністю і тим, що його можна використовувати для дослідження інвестиційної привабливості підприємств різного рівня, типу та спрямованості діяльності.

Також виділяють ринковий підхід до оцінки інвестиційної привабливості, який базується на розрахунку показників капіталізації. У рамках даного підходу економісти розглядали оцінку привабливості підприємства-емітента через оцінку привабливості його цінних паперів. Грунтуючись на ринковому підході, коефіцієнт інвестиційної привабливості можна визначити як відношення реальної (внутрішньої) вартості організації до її ринкової вартості.

Отже, для комплексної оцінки інвестиційної привабливості підприємства необхідно розробити комплексну модель із врахуванням наступних факторів: зменшення застосування експертних оцінок, врахування комплексу зовнішньоекономічних факторів при оцінці, подолання проблеми відповідності реальних значень показника нормативним, застосування факторного аналізу, розробка універсальної шкали ризиків для всіх видів діяльності, проведення аналізу на основі різних джерел інформації тощо.

ВПРОВАДЖЕННЯ LEAN ВИРОБНИЦТВА